

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Siden arbejdsskadeloven blev gennemført i 1978, har det vist sig, at loven på en række områder ikke længere fungerer tilfredsstillende. Udviklingen i antallet af arbejdsbetingede lidelser har været eksplosiv, og den forringede beskæftigelses-situation har medvirket til, at skadelidte, der har en resterhvervsevne, ikke har mulighed for at udnytte denne.

Erfaringerne viser, at den, der udsættes for en arbejdsskade, i mange tilfælde oplever en psykisk og økonomisk nedtur på grund af usikkerheden om de fremtidige forhold, indtil sagen er afgjort, hvilket ofte kan vare flere år. Disse forhold medfører, at selv personer, der er særdeles velmotiverede for at gå ind i en omskoling eller en revalidering, opgiver et sådant forløb på grund af økonomiske, personlige og/eller psykiske problemer.

Ved lovforslaget ændres reglerne ved beregning af erstatning for erhvervsevnetab fundamentalt, idet den 25 pct.s »selvrisiko«, der findes i den nugældende lov, skal falde bort, ligesom erstatning ved nedsættelse af erhvervsevne ikke længere skal udgøre en forholdsmæssig del af den fulde erstatning.

I det skøn, der foretages af erhvervsevnetabet, indgår allerede nu en vurdering af skadelidtes mulighed for at klare sig i sit erhverv, og skønnet over erhvervsevnetabet kan således være forskelligt for personer med den samme lidelse, men med forskellige erhverv.

Efter lovforslaget foretages der en helhedsvurdering af den skadelidtes situation, således at der ydes fuld erstatning for det faktiske lidte indtægts-tab, også selv om der findes en teoretisk resterhvervsevne, som i praksis ikke kan udnyttes.

Erstatningen udbetales fra skadesdatoen. Eventuelt udbetales der forskud på erstatningen. Herved opnås, at omskoling eller revalidering kan iværksættes omgående. Det undgås, at hjælp til underhold under omskolings-/revalideringsperioden skal udmåles efter bistandslovens regler, der f.eks. kan medføre modregning for ægtefællens

indkomst og under alle omstændigheder medfører nedgang i levestandard.

Erstatningen løber fra tidspunktet for arbejdsskadens indtræden.

Der indføres ved lovforslaget to nye ydelser i arbejdsskadeloven, nemlig erstatning for andet tab som følge af skader og godtgørelse for svie og smerte.

Begge bestemmelser er overført fra lov om erstatningsansvar og har samme indhold som i nævnte lov.

Bestemmelserne er generelle, men sigter først og fremmest mod ansatte i særlige institutioner, f.eks. institutioner for handicappede eller psykiatiske sygehuse, hvor de ansatte i særlig grad er udsat for vold fra klienternes side.

Ved at indføje disse bestemmelser i arbejdsskadeloven undgås en kriminalisering af forholdet, idet hovedreglen er, at der skal indgives politianmeldelse i de tilfælde, hvor erstatningen ellers skulle være ydet efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. Politianmeldelse er uheldig af pædagogiske og behandlingsmæssige grunde.

Lovforslaget medfører endvidere, at et barn, der inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten, også er forsikret mod følger af sygdommen, og at børn, der pådrager sig en sygdom som følge af forældrenes arbejde (f.eks. ved indtagelse af skadelige stoffer gennem modermælken) også er forsikret mod følgerne af sygdommen.

Der er endvidere almindelig enighed om, at ménerstatningen og erstatningen til efterladte ikke giver en rimelig kompensation for de ulemper, den skadelidte eller de efterladte påføres.

Udgifterne ved lov om arbejdsskadeforsikring påhviler i princippet arbejdsgiverne. De merudgifter, der følger af nærværende lovforslag, skal ligeledes afholdes af disse og skal også opfattes som et økonomisk incitament for arbejdsgiverne til at forbedre arbejdsmiljøet og dermed forebygge forekomsten af arbejdsskader.